

Vonnisnummer / Griffinummer [REDACTED]
Repertoriumnummer / Europees [REDACTED]
Datum van uitspraak 22 februari 2024
Naam van de beklaagde [REDACTED]
Systeemnummer parket [REDACTED]
Rolnummer [REDACTED]
Notitienummer parket [REDACTED]

rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Brugge
Kamer B.15

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

IN DE ZAAK, vervolgd door de rechtstreeks dagende partijen:

[REDACTED]
met maatschappelijke zetel gevestigd te [REDACTED]
KBO [REDACTED]

eerste burgerlijke partij

vertegenwoordigd door meester [REDACTED]

[REDACTED] RRN [REDACTED]
geboren te [REDACTED]
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te [REDACTED]

tweede burgerlijke partij

vertegenwoordigd door meester [REDACTED]

bij wie het openbaar ministerie zich ambtshalve voegde

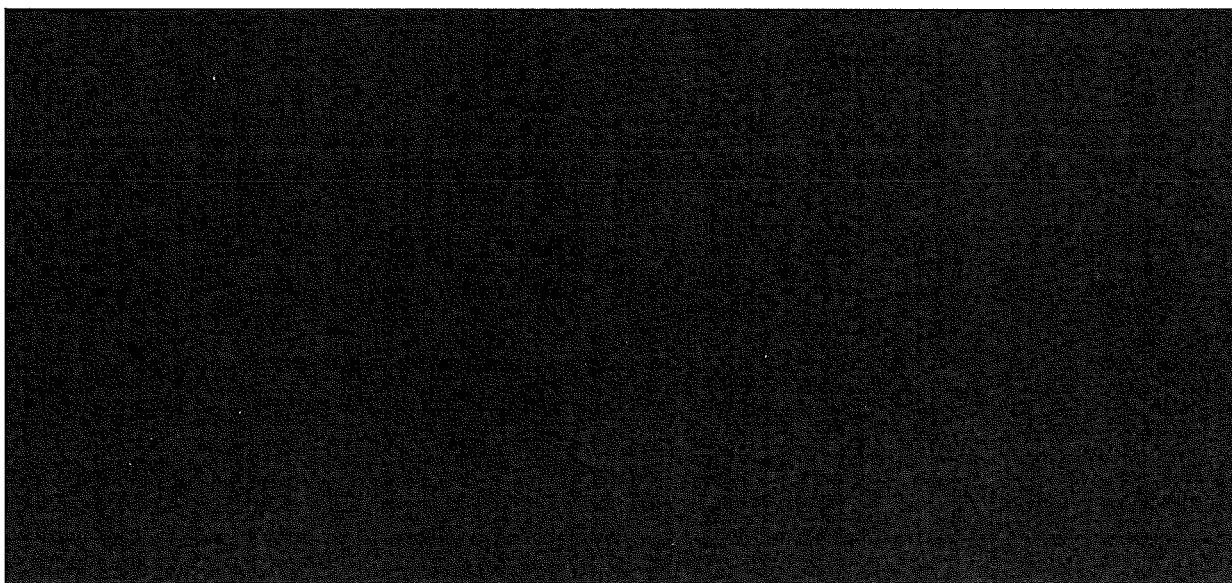
tegen:

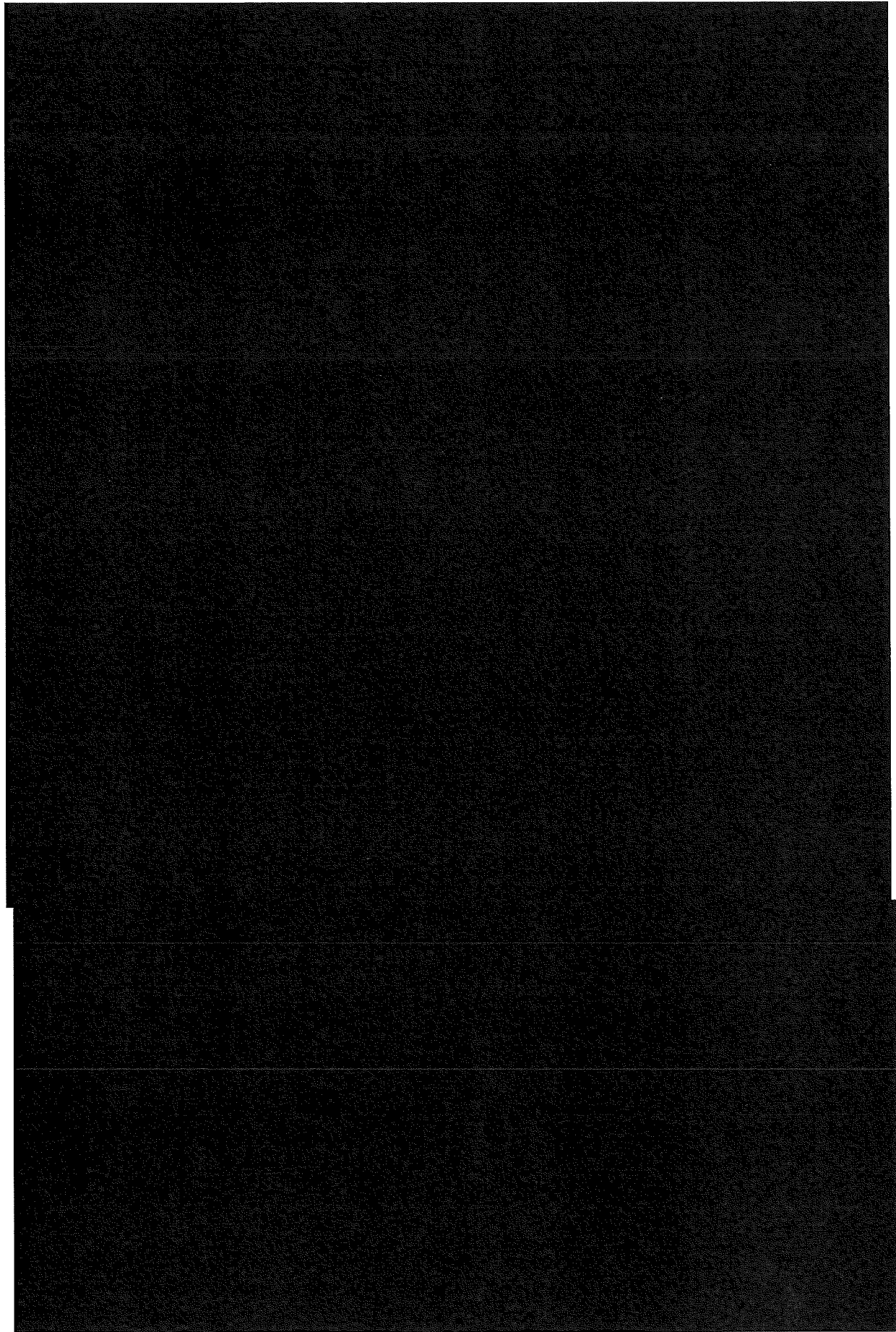
[REDACTED] RRN [REDACTED]
geboren te [REDACTED]
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te [REDACTED]

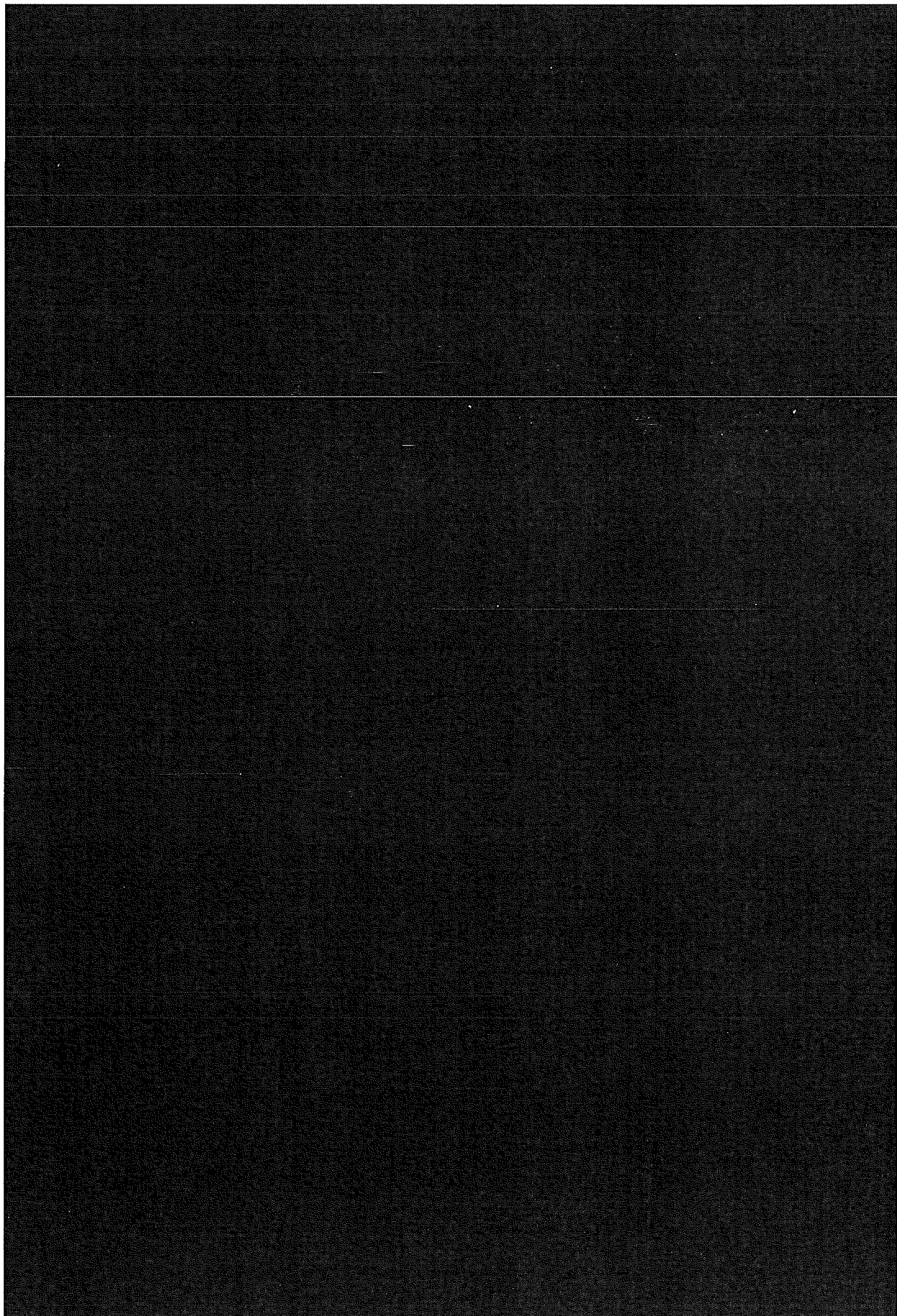
beklaagde

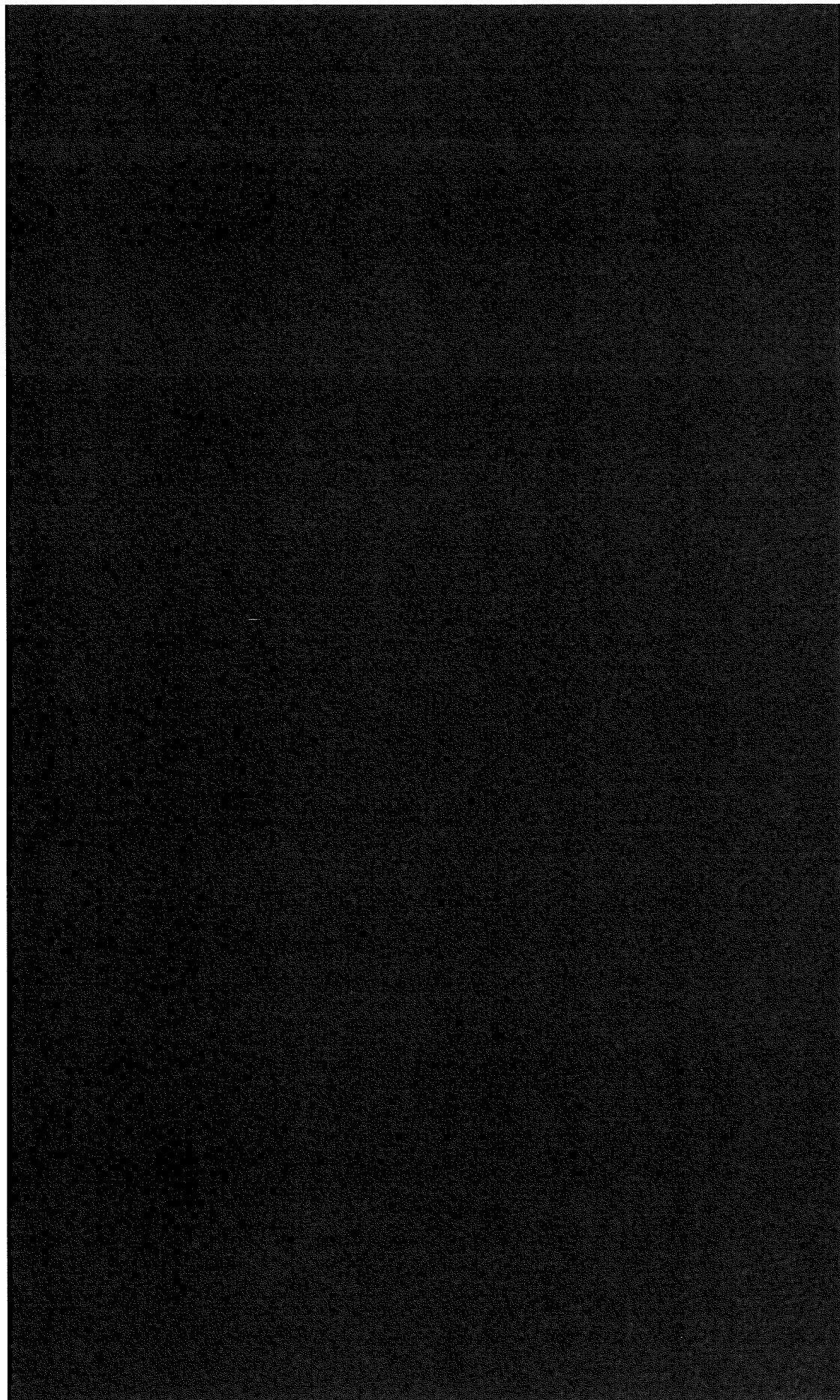
bijgestaan door meester [REDACTED]

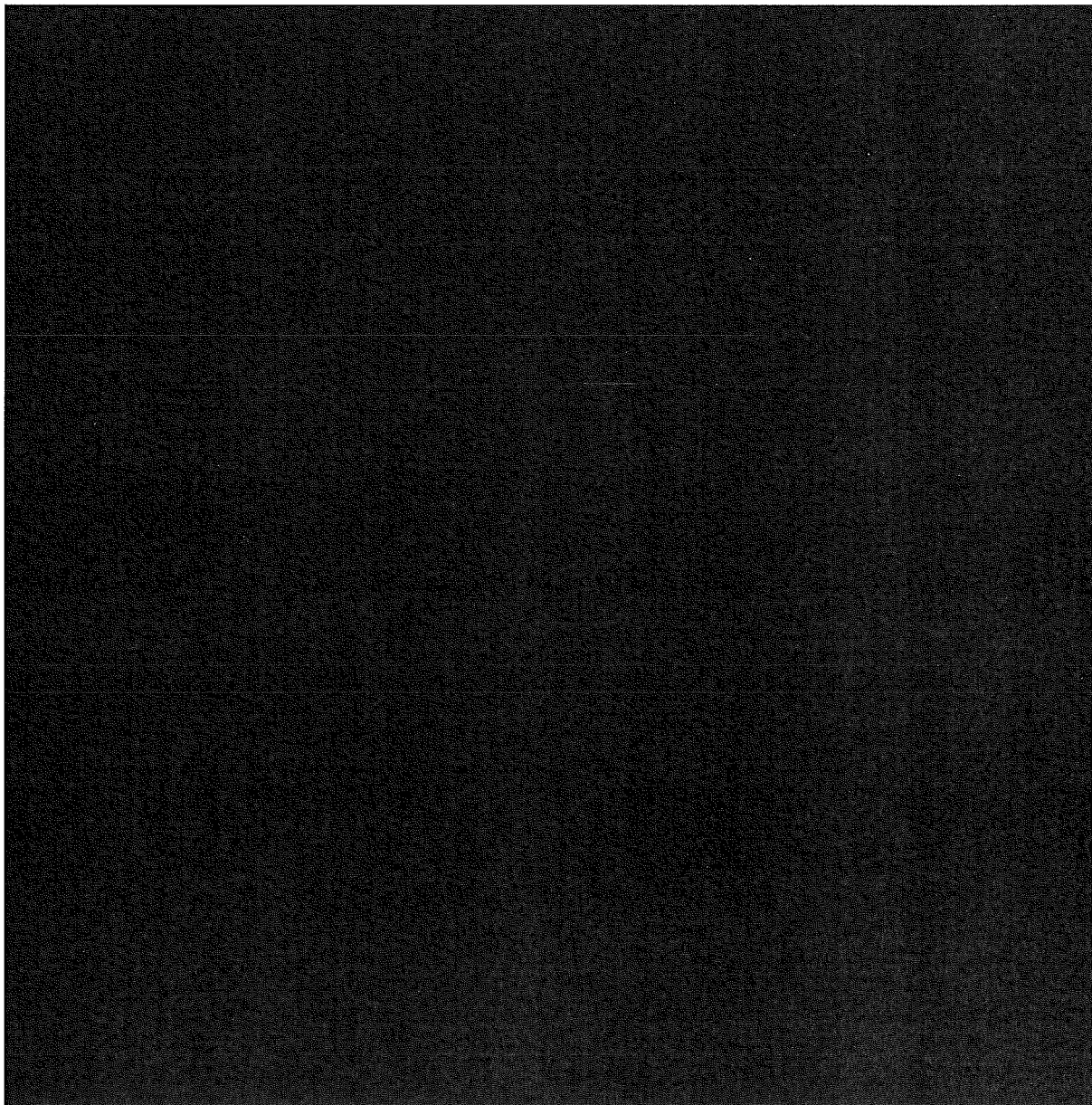
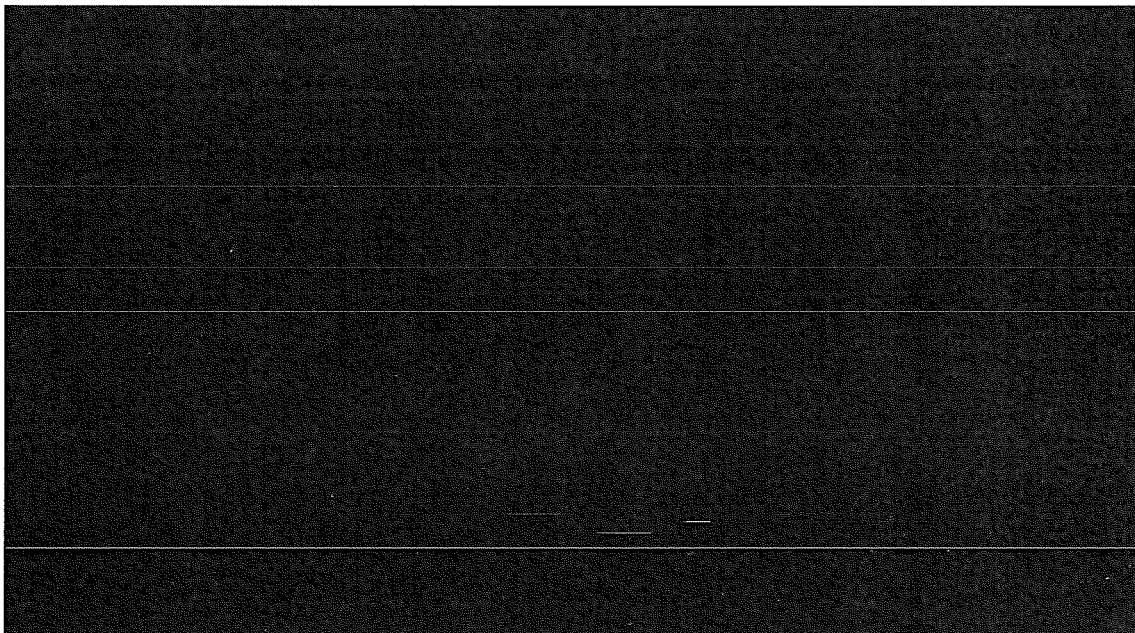
Rechtstreeks gedaagd volgens de tekst van de rechtstreekse dagvaarding, zoals hierna overgenomen :

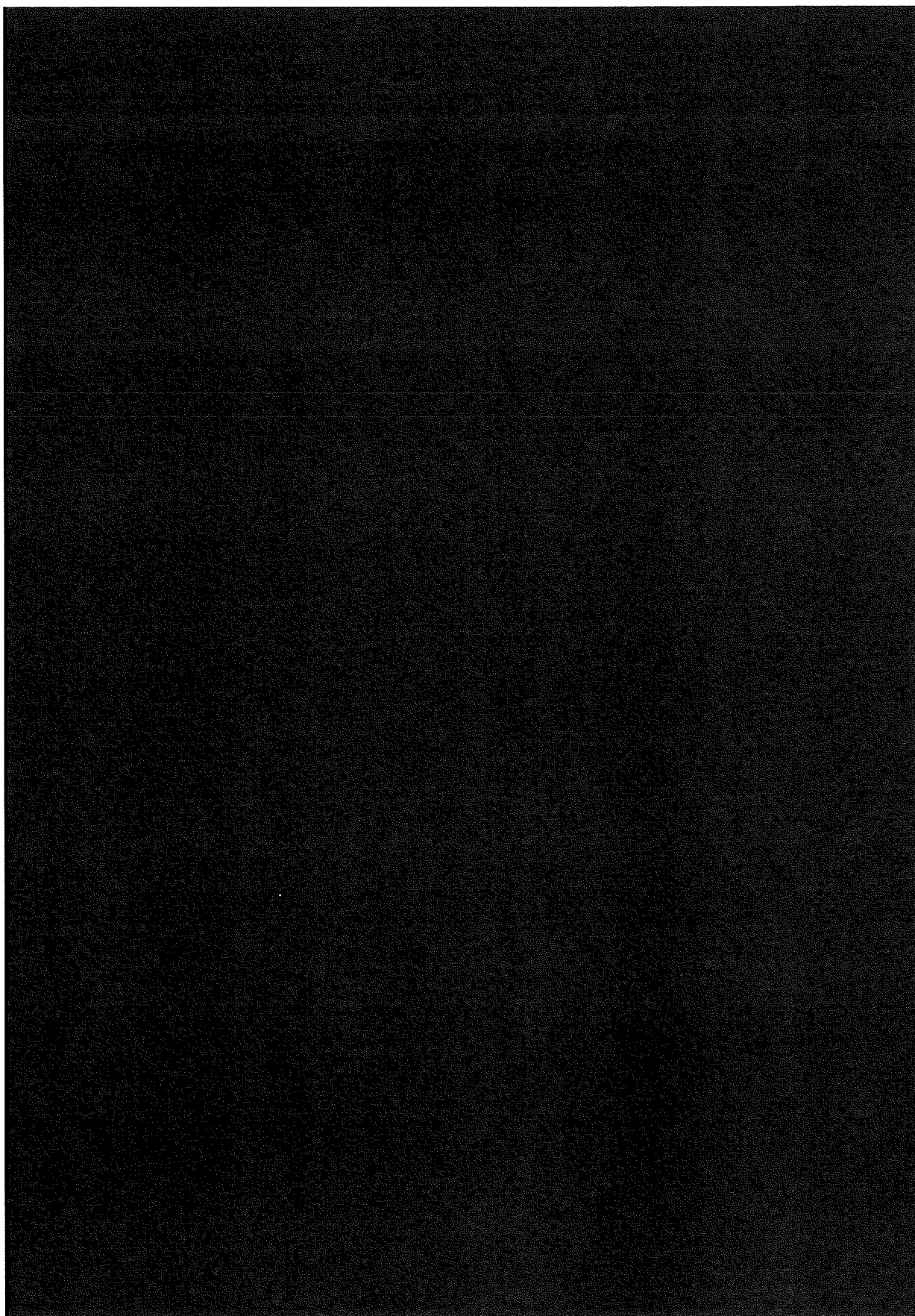

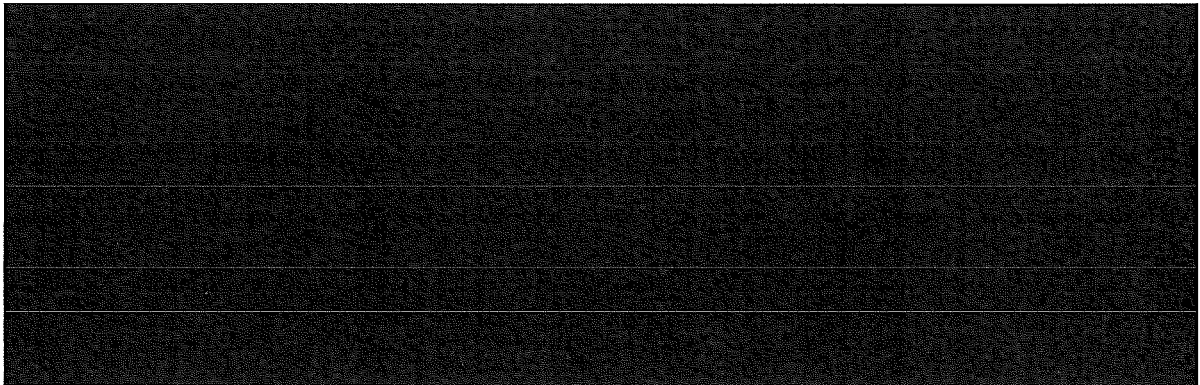

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde/rechtstreeks gedaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen/rechtstreeks dagende partijen.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door zijn raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

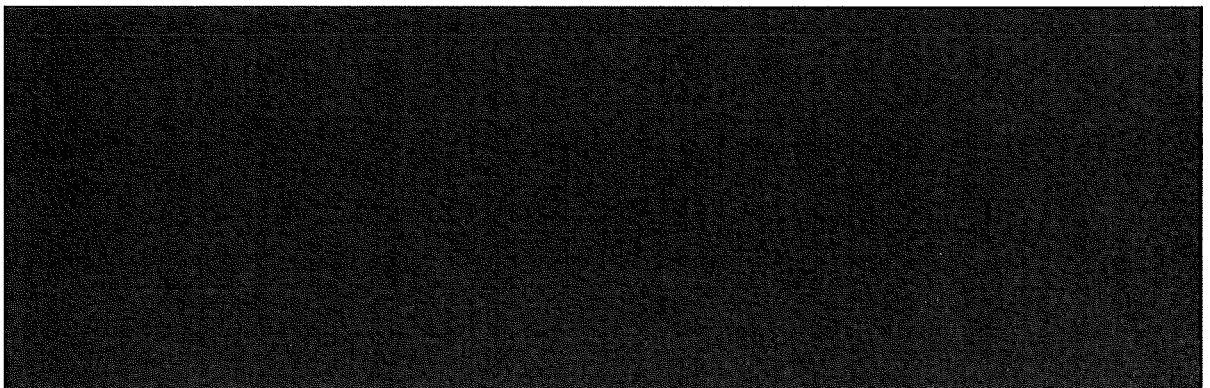
De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

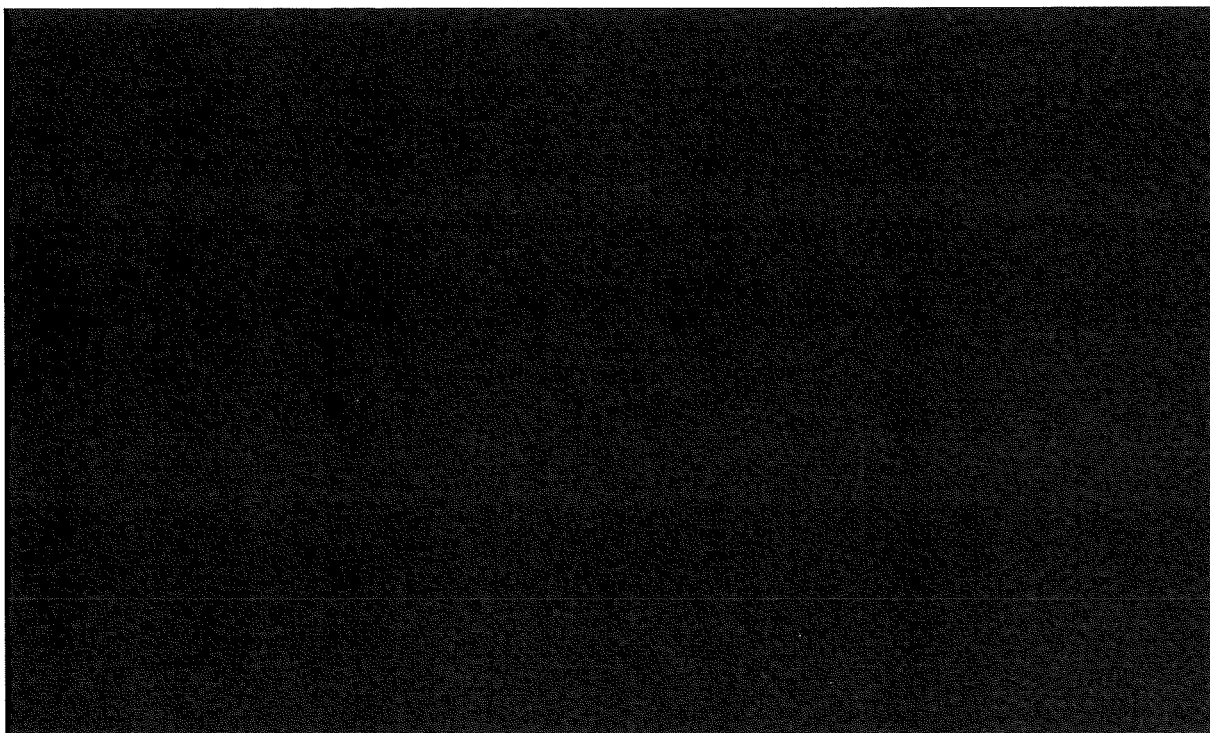
OP STRAFGEBIED

1. Relevante feitelijke gegevens

Art. 183 Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de (rechtstreekse) dagvaarding van de burgerlijke partij opgave moet doen van de (relevante) feiten.

De burgerlijke partijen geven in de namens hun aan beklaagde betekende dagvaarding in essentie weer dat er op het YouTube-account dat toebehoort aan de beklaagde, op 31 mei 2023 een videobericht is verschenen onder de titel 'mijn top 5 reuzegommers' waarin de beklaagde zich als volgt uitlaat ten aanzien van de burgerlijke partijen:

Door de beklaagde wordt niet betwist (en het lijkt overigens ook niet betwistbaar gelet op de voorliggende stukken) dat hij deze uitlatingen in een videoboodschap deed én dat hij deze videoboodschap publiek maakte op zijn profiel op de website YouTube.

2. De bevoegdheid

De bevoegdheidsregels in strafzaken zijn van openbare orde zodat de strafrechter, na aanhangigmaking van de zaak, steeds ambtshalve zijn bevoegdheid moet onderzoeken.

Artikel 150 van de Grondwet bepaalt dat het Hof van Assisen bevoegd is voor *'alle criminele zaken, alsmede voor politieke misdrijven en drukpersmisdrijven, behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie ingegeven zijn.'*

Bij gebreke aan wettelijk definitie moet teruggegrepen worden naar de definitie van drukpersmisdrijf die door de rechtspraak en de rechtsleer gegeven wordt, namelijk *'de uiting van een mening die een inbreuk op de strafwet uitmaakt, door middel van de drukpers, mits aan het geschrift dat het misdrijf bevat een daadwerkelijke publiciteit werd gegeven'* (zie L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *Handboek Belgisch Strafrecht*, Leuven, Acco, 1989, p. 176, nr. 276).

Recent werd gepreciseerd dat *'een drukpersmisdrijf een strafbare meningsuiting vereist in een tekst die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procedé, zoals digitale verspreiding'* en dat *'de vermenigvuldiging van strafbare mondelinge of audiovisuele meningsuitingen geen persmisdrijf oplevert omdat het in die gevallen immers niet om geschreven teksten gaat'* (Cass. 29 oktober 2013, P.13.1270.N).

Deze interpretatie verdient de voorkeur omdat de interpretatie volgens dewelke er wél sprake zou zijn van een drukpersmisdrijf, noodzakelijkerwijze steunt op een progressieve of evolutieve interpretatie van artikel 150 Grondwet. Deze interpretatiemethode is evenwel slechts geoorloofd in het geval er *zekerheid* is over de bedoeling van de Grondwetgever om audiovisuele meningsuitingen als drukpersmisdrijf te beschouwen. De subsumptie van audiovisuele meningen als drukpersmisdrijf gaat

evenwel flagrant in tegen deze voorwaarde (in dezelfde zin met betrekking tot televisie-uitzendingen: L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *o.c.*, p. 123, nr. 156) en is aldus niet te weerhouden.

De feiten omschreven in de rechtstreekse dagvaarding, betreffen in hoofdzaak audiovisuele meningsuitingen, gedaan door de beklaagde in een videoboodschap die gepubliceerd werd op de website YouTube op 31 mei 2023, en zijn aldus niet te beschouwen als een drukpersmisdrijf in de zin van art. 150 Grondwet.

Artikel 150 Grondwet stelt de bevoegdheid van de jury voor de persmisdrijven in elk geval niet afhankelijk van de relevantie of het maatschappelijk belang van de gepubliceerde gedachte of opinie, evenmin als van het min of meer beargumenteerde of uitgewerkte karakter van het strafbare geschrift of van de bekendheid van de auteur van dat geschrift (Cass. 7 oktober 2020, P.19.0644.F).

De rechtbank is bijgevolg bevoegd om kennis te nemen van de feiten omschreven in de rechtstreekse dagvaarding.

3. De ontvankelijkheid van de strafvordering

3.1 De beklaagde vraagt de voeging van 'het dossier Reuzegom, minstens de PV's die betrekking hebben op de tweede burgerlijke partij' maar maakt evenwel op generlei wijze aannemelijk dat er in voormeld, niet nader geïdentificeerd strafdossier, effectief stukken zouden berusten die betrekking hebben op de tweede burgerlijke partij.

De beklaagde formuleert de door hem beoogde doelstellingen van deze voeging als volgt: *'klarheid scheppen aangaande de rol van de tweede burgerlijke partij in de totstandkoming van de fatale feiten bij de zaak Reuzegom en in de wegmaking van de bewijzen achteraf'* en *'duiding van de persoonlijkheid en ingesteldheid van de tweede burgerlijke partij'*. Deze doelstellingen beantwoorden evenwel geenszins aan de rechtmatige doelstellingen van een dergelijke voeging, namelijk de noodzaak voor het recht van verdediging of het recht op een eerlijk proces van de beklaagde/rechtstreeks gedaagde partij.

Een dergelijke voeging dreigt enkel te leiden tot beschuldigingen over feiten waarvoor de rechtbank niet op regelmatige wijze gevat is en waarvoor aan de beklaagde dan ook geen forum kan gegeven worden.

De rechter in strafzaken oordeelt onaantastbaar in feite over de noodzaak, het nut of de raadzaamheid van een door een partij gedaan verzoek tot het laten voegen bij het strafdossier van een ander strafdossier (Cass. 15 september 2015, P.15.0583.N-P.15.0584.N).

In het gegeven geval is er geen reden om een ander strafdossier te voegen.

3.2 De vaststelling dat de beklaagde voor wat betreft de thans aanhangig gemaakte feiten niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een strafrechtelijk onderzoek, komt niet uitsluitend voort uit het initiatief van de burgerlijke partijen om over te gaan tot rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde voor de strafrechter, maar ook uit de soevereine beslissing van het openbaar ministerie om - ondanks dit initiatief van burgerlijke partijen - geen opsporingsonderzoek te voeren naar deze feiten.

Het initiatief van de burgerlijke partijen om over te gaan tot rechtstreekse dagvaarding én de soevereine beslissing van het openbaar ministerie om over de betreffende feiten geen opsporingsonderzoek te voeren, betreft de manier waarop de in het geding zijnde wetsbepalingen worden toegepast. Het Grondwettelijk Hof is evenwel niet bevoegd om te oordelen of de manier waarop een wetsbepaling wordt toegepast, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt (artikel 26, §1 bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof - zie naar analogie in de context

van art. 182 Sv.: r.o. B.13 in Grondwettelijk Hof, 140/98, 16 december 1998). De voorgestelde prejudiciële vraag behoeft bijgevolg niet te worden gesteld.

Voor het overige maakt de de beklagde niet aannemelijk dat de procedurele waarborgen zoals bepaald in art. 6 EVRM *in concreto* op enigerlei wijze geschonden zouden zijn.

De strafvordering is ontvankelijk.

4. De vrijheid van meningsuiting en haar beperkingen

De vrijheid van meningsuiting wordt gewaarborgd in art. 10 EVRM en art. 19 van de Grondwet en kan als volgt worden omschreven:

‘De vrijheid van meningsuiting is een van de essentiële grondslagen van een democratische samenleving en een van de basisvoorwaarden voor haar vooruitgang en voor de zelfontplooiing van elk individu. Onverminderd artikel 10, lid 2, is het niet alleen van toepassing op "informatie" of "ideeën" die gunstig worden ontvangen of als onschadelijk of onverschillig worden beschouwd, maar ook op informatie die beledigend, schokkend of verontrustend is. Dat zijn de eisen van pluralisme, tolerantie en ruimdenkendheid, zonder welke er geen "democratische samenleving" is. Zoals uiteengezet in artikel 10, is deze vrijheid onderworpen aan uitzonderingen, die echter strikt moeten worden uitgelegd en de noodzaak van eventuele beperkingen moet overtuigend worden aangetoond [...].(EHRM, 15 mei 2023, Sanchez vs. Frankrijk, r.o. 145).

Dat de vrijheid van meningsuiting aan beperkingen is onderworpen blijkt uit de tekst zelf van art. 10 lid 2 EVRM:

‘Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.’

Ook artikel 19 van de Grondwet vermeldt uitdrukkelijk de beperking van de vrijheid van meningsuiting door *‘bestrafning van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd’*.

Dat de vrijheid van meningsuiting beperkt wordt door de strafwet is een verworvenheid waarvan er in de rechtspraak talrijke voorbeelden te vinden zijn (zie recent: Corr. West-Vlaanderen, afd. Brugge, 13 november 2023, BG50.L1.12575/2022, *niet gepubliceerd* en Corr. West-Vlaanderen, afd. Brugge, 15 november 2023, BG54.FO.1570/2023, *niet gepubliceerd* - burgerlijke ongehoorzaamheid is geen rechtvaardiging voor het plegen van strafbare feiten door milieuactivisten).

Ook in de Europese rechtspraak zijn de voorbeelden legio:

‘Aangezien verdraagzaamheid en eerbiediging van de gelijkwaardigheid van alle mensen de grondslagen vormen van een democratische en pluralistische samenleving, volgt hieruit dat het in bepaalde democratische samenlevingen in beginsel noodzakelijk kan worden geacht om alle uitingen die haat op grond van onverdraagzaamheid (met inbegrip van religieuze onverdraagzaamheid) propageren, aanmoedigen, bevorderen of rechtvaardigen, te bestraffen of zelfs te verbieden op voorwaarde dat de opgelegde "formaliteiten", "voorwaarden", "beperkingen" of "sancties" evenredig zijn aan het nagestreefde legitieme doel.’ (EHRM, 15 mei 2023, Sanchez vs. Frankrijk, r.o. 149).

Daarbij is het essentieel te benadrukken dat er daarbij geen onderscheid kan worden gemaakt tussen zogenaamde 'legitieme' en 'niet-legitieme' uitlatingen die haat uitdragen. Toegepast op de huidige feiten betekent dit dat de redenen die de beklagde aanhaalt - en waarvan de juistheid overigens niet wordt aangetoond - voor de uitlatingen die hij deed, nooit enige rechtvaardiging kunnen zijn voor het plegen van strafbare feiten. In de rechtstaat, die samengaat met de democratische samenleving, geldt er immers nog steeds een verbod op eigenrichting.

De normale uitoefening van de vrijheid van meningsuiting, in al zijn aspecten zoals hoger vermeld, is vanuit strafrechtelijk oogpunt evident niet problematisch. Het plegen van strafbare feiten onder het voorwendsel van de vrijheid van meningsuiting is dat wel en dit kan vanuit mensenrechtelijk oogpunt gefundeerd worden doordat de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting in conflict kan komen met andere mensenrechten die evenveel bescherming verdienen zoals het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven (art. 8 EVRM). De rechterlijke tussenkomst waarborgt een zorgvuldige afweging van de uitoefening van al deze rechten, zodat deze rechten niet uitgehold worden en de rechtmatige belangen van derden tevens beschermd kunnen worden. De parallel naar de leer van het rechtsmisbruik uit het burgerlijk recht kan ook hier getrokken worden.

Dat de voormelde principes ook op het internet en op sociale media hun toepassing vinden is ook reeds aanvaard:

'Lasterlijke en andere vormen van duidelijk onwettige uitlatingen, waaronder haatzaaiende uitlatingen en uitlatingen die aanzetten tot geweld, kunnen binnen enkele seconden als nooit tevoren wereldwijd worden verspreid en soms gedurende lange perioden online beschikbaar blijven.

Rekening houdend met de noodzaak om de waarden die aan het verdrag ten grondslag liggen te beschermen, en gezien het feit dat de rechten uit hoofde van de artikelen 10 en 8 van het verdrag evenveel respect verdienen, moet een evenwicht worden gevonden dat de essentie van beide rechten behoudt. Hoewel het Hof erkent dat het internet belangrijke voordelen kan opleveren voor de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting, heeft het ook geoordeeld dat de mogelijkheid om aansprakelijkheid op te leggen voor lasterlijke of andere vormen van onwettige meningsuiting in beginsel moet worden gehandhaafd, aangezien dit een doeltreffend rechtsmiddel vormt tegen schendingen van persoonslijksrechten.' (EHRM, 15 mei 2023, *Sanchez vs. Frankrijk*, r.o. 162).

5. De tenlastelegging

5.1 Principes

Het vonnisgerecht wordt geadieerd voor de *feiten* omschreven in de akte van aanhangigmaking en is daardoor ook gebonden. De in deze akte aan deze feiten gegeven *kwalificatie* is evenwel niet bindend. Het vonnisgerecht heeft het recht en bovendien de *plicht* om, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven (Cass. 28 januari 1997, *Arr.Cass.* 1997, 51 en *Pas.* I, 51).

De beslissing van de rechter om aan de feiten omschreven in de akte van aanhangigmaking één welbepaalde kwalificatie te geven als juiste omschrijving van de feiten, impliceert noodzakelijkerwijs dat eventuele overige in de akte van aanhangigmaking door de burgerlijke partijen voorgestelde kwalificaties als niet of minder passend worden beschouwd (bv. omdat ze betrekking hebben op slechts een (deel)aspect van het feitengeheel omschreven in de akte van aanhangigmaking), zodat daarop dan ook niet verder hoeft te worden ingegaan.

In elk geval vermag de rechter niet dezelfde feiten onder één kwalificatie bewezen beschouwen en onder één of meerdere andere kwalificatie als niet bewezen, vermits een dergelijke beslissing door tegenstrijdigheid zou zijn aangetast (zie in die zin: Cass. 15 februari 2000, P980270N).

5.2 Kwalificatie

De beklaagde gaf bij aanvang van de betreffende videoboodschap aan dat hij 'mensen zou exposen' (= ontmaskeren) en zette daarbij op joelende wijze de toon van een tirade die als online shaming (het online publiekelijk of openbaar vernederen, bespotten, pesten of lastigvallen van een individu of organisatie) kan worden beschouwd en waarin hij zich tevens bezondigt aan 'doxing' (het zonder toestemming online publiceren van persoonsgegevens van een individu of een organisatie als wraakoefening). Hij verwijst daarbij ook gretig naar een bepaalde sociale status die hij aan de tweede burgerlijke partij meent te moeten toeschrijven.

Het komt daardoor aangewezen voor de feiten omschreven in de rechtstreekse dagvaarding te kwalificeren als volgt:

'Bij inbreuk op de artikelen 442bis lid 1 en 442ter lid 1 [REDACTED] te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd sociale afkomst en positie, namelijk door het uploaden van een videobericht met de titel 'mijn top 5 reuzegommers' op zijn openbaar profiel op de website YouTube.

Te Blankenberge en elders in het Rijk in de periode van mei tot en met juni 2023.'

Artikel 442bis Strafwetboek maakt geen onderscheid naar gelang de dader zich meent te moeten beroepen op een beweerde, feitelijke rechtvaardiging voor zijn daden, zodat de argumentatie van de beklaagde daaromtrent geen enkel antwoord behoeft en er al zeker geen ander strafdossier gevoegd dient te worden.

De beklaagde kon perfect, gebruik makende van zijn recht op vrijheid van meningsuiting, het door hem beoogde maatschappelijk thema bespreken, zonder dat hij de persoonsgegevens van de tweede burgerlijke partij via zijn forum openbaar diende te maken en hem daardoor blootstelde aan de publieke opinie begeleid door de uitlatingen die hij over hem deed. Het loutere feit dat de persoonsgegevens van de tweede burgerlijke partij mogelijks elders online beschikbaar waren, doet daaraan geen afbreuk.

Het was de beklaagde evenwel te doen om 'mensen te exposen, vertellen hoe dark ze zijn en wat ze nu doen' zodat de kwaadwilligheid eigen aan online shaming, cyberpesten en doxing openlijk door de beklaagde werd toegegeven, in het begin van de videoboodschap. De beklaagde kan in die omstandigheden onmogelijk in alle ernst voorhouden dat hij niet wist of had moeten weten dat hij door zijn videoboodschap de rust van de tweede burgerlijke partij ernstig zou verstoren in de zin van artikel 442bis Strafwetboek, wanneer hij openlijk toegaf dat het hem precies daarom te doen was.

Tijdens het vtm-nieuws van maandag 5 juni 2023 om 19u en in een nieuwe videoboodschap van 8 juni 2023, verdedigde de beklaagde zijn uitlatingen gedaan in het videobericht van 31 mei 2023. Over satire werd daarin door de beklaagde niets gezegd, zodat dit een louter *post factum*-argument is waarop niet verder hoeft te worden ingegaan.

Dat de rust van de tweede burgerlijke partij door de videoboodschap van de beklaagde ernstig werd verstoord, wordt door de tweede burgerlijke partij voldoende aangetoond, mede gelet op de door hem voorgelegde stukken.

Het is een feit van algemene bekendheid dat dergelijke omstreden videoberichten, nadat zij de nodige ruchtbaarheid hebben gekregen in de traditionele media, hetgeen *in casu* het geval was, exponentieel meer bekeken worden en in het geval ze ergens offline gehaald worden, op andere online platformen

weer opduiken zodat ze op lange termijn publiek blijven en door massaal veel kijklustigen bekeken en kunnen bekeken worden. Er bestaat geen adequaat afdwingbaar recht om online vergeten te worden en daarin zit precies het uitermate schadelijk en kwaadaardig karakter van dergelijke videoboodschappen die jaren later nog steeds kunnen opduiken en slachtoffers nog steeds nieuwe schade kunnen bezorgen.

In die context, kan één enkele gedraging, die door haar aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen heeft waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, gerealiseerd door de verspreiding via het internet van commentaar over die personen of hun naaste omgeving, het misdrijf belaging opleveren (in dezelfde zin: Cass. 29 oktober 2013, P.13.1270.N).

De feiten zoals thans gekwalificeerd komen zodoende naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de beklaagde.

6. De bestraffing

Een werkstraf had, gelet op de jeugdige leeftijd van de beklaagde, een passende bestraffing kunnen zijn om de beklaagde kennis te laten maken met arbeid in de niet-virtuele wereld. Er werd ter zitting evenwel namens de beklaagde verklaard bewust niets in ondergeschikte orde te vragen, zodat een dergelijke gunst bij gebreke aan de instemming van de beklaagde niet kan worden opgelegd.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans psychische integriteit in het bijzonder;
- de blinde en verslavende drang van de beklaagde naar volgers en views op sociale platformen met het oog op aandacht en winstbejag, met misbruik van het verworven bereik tot gevolg, initiatie van volkomen ondoordachte 'stunts' en het aanzetten tot haat nadat de persoonsgegevens van de eerste en tweede burgerlijke partij openbaar werden gemaakt;
- de schade berokkend aan de burgerlijke partijen.

Anderzijds wordt rekening gehouden met het blanco strafverleden van de beklaagde.

Een gevangenisstraf volledig met uitstel en een effectieve geldboete - teneinde de bestraffing voldoende tastbaar te maken - zoals hierna bepaald, moeten de beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke partijen [REDACTED]

1. De vorderingen van de burgerlijke partijen zijn regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

De bewezen verklaarde feiten van de enige tenlastelegging staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partijen onbetwistbaar werd geleden.

De beklaagde is als enige aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

[REDACTED] vennootschap waarmee de ouders van de tweede burgerlijke partij al jarenlang een restaurant te Antwerpen uitbaten.

Aanvaard wordt dat belaging ook kan bestaan in het verspreiden van informatie uit de naaste omgeving van de belaagde (zie bv. Cass. 29 oktober 2013, P.13.1270.N). Daaruit kan geredelijk worden afgeleid dat voor zover die informatie betrekking heeft op een rechtspersoon, die rechtspersoon schade kan lijden ingevolge de belaging van de natuurlijke persoon, ook al kan het in de artikelen 442*bis* lid 1 en 442*ter* lid 1 Strafwetboek bedoelde misdrijf enkel worden gepleegd tegenover natuurlijke personen (zie bv. Cass. 30 mei 2023, P.22.1719.N).

De eerste burgerlijke partij zet uiteen dat de uitdrukkelijke vermelding van haar activiteit in de videoboodschap van de beklagde, samen met de gevleugelde woorden 'the more you know' geleid heeft tot een regelrechte lastercampagne tegen het restaurant met een lawine aan valse, lasterlijke reviews, valse reservaties, haatmails en dito telefoons. De voorgelegde stukken tonen dit overtuigend aan.

Openbaar consulteerbare bronnen bevestigen volkomen de werkelijk onophoudelijke haatcampagne die via fakereviews wordt gevoerd tegen voormeld restaurant waarbij gezien de expliciete inhoudelijke verwijzingen naar de inhoud van de videoboodschap van de beklagde, de verpletterende verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de beklagde vaststaat.

Het oorzakelijk verband tussen de videoboodschap van de beklagde en de schade geleden door de eerste burgerlijke partij is op grond van de equivalententieleer (*conditio sine qua non*) onmogelijk te betwisten.

Voor wat betreft de omvang van de schade, wordt er een eenzijdig verslag van een accountancy- en revisorenkantoor voorgelegd.

Teneinde de tegensprekelijkheid te waarborgen, mede gelet op de bijzondere omvang van de gevorderde schade, lijkt het niet alleen aangewezen maar ook noodzakelijk een tegensprekelijk deskundigenonderzoek te bevelen zoals hierna bepaald.

Bij de begroting van de schade door de deskundige is het aangewezen dat externe oorzaken in rekening worden genomen die een invloed hebben gehad op de omzet van de eerste burgerlijke partij zoals de gevolgen van de zgn. 'coronacrisis', 'energiecrisis' en de schommelingen van de inflatie, factoren die uit hun aard uiteraard niet aan de beklagde kunnen worden toegeschreven.

De rechtbank is van oordeel in de concrete omstandigheden een provisionele vergoeding van 20.000,00 euro op alle schade te kunnen toekennen. Er worden thans geen intresten toegekend gelet op het provisioneel karakter van de vergoeding.

De beoordeling omtrent de definitieve begroting van de vordering van de eerste burgerlijke partij, de verschuldigde intresten alsook omtrent de kosten, waaronder de dagvaardingskosten en de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding, wordt intussen ambtshalve aangehouden.

3. Aan de tweede burgerlijke partij kan de symbolische euro worden toegekend zoals door hem gevorderd.

De beoordeling omtrent de kosten, waaronder de dagvaardingskosten en de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding, wordt intussen ambtshalve aangehouden.

De tegenvordering wegens tergend en roekeloos geding

Gelet op het voorgaande is de tegenvordering van de beklaagde wegens tergend en roekeloos geding ongegrond.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 25, 38, 40, 442bis lid 1 en 442ter lid 1 van het strafwetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964.

De rechtbank:

op **tegenspraak** ten aanzien van [REDACTED]

Op strafgebied

Kwalificeert de feiten onder de enige tenlastelegging als volgt :

'Bij inbreuk op de artikelen 442bis lid 1 en 442ter lid 1 Strafwetboek, [REDACTED] te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd sociale afkomst en positie, namelijk door het uploaden van een videobericht met de titel 'mijn top 5 reuzegommers' op zijn openbaar profiel op de website YouTube.

Te Blankenberge en elders in het Rijk in de periode van mei tot en met juni 2023.'

Verklaart de feiten zoals gekwalificeerd onder de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt [REDACTED] voor de feiten zoals gekwalificeerd onder de enige tenlastelegging:

tot een **gevangenisstraf** van **3 maanden**

en

tot een **geldboete** van **100,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen, zijnde **800,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 1 maand.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van 3 jaar.

VEROORDELING KOSTEN

Veroordeelt [REDACTED] tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt [REDACTED] om aan [REDACTED] te betalen: de som van 20.000,00 euro ten titel van provisionele schadevergoeding.

BEVEELT deskundig onderzoek,

En wijst daartoe aan als deskundige:

[REDACTED], bedrijfsrevisor, [REDACTED]
[REDACTED]

met als opdracht (waarvan alleen kan afgeweken worden met het akkoord van de partijen):

1. de partijen op te roepen op de wijze en binnen de termijn zoals verder in onderhavig vonnis bepaald;
2. de partijen en hun juridische en technische raadslieden te horen in hun toelichting;
3. kennis te nemen van de dossiers en de (boekhoudkundige) stukken waarover de partijen al beschikken en die hem ten laatste 8 dagen vóór de eerste bijeenkomst worden bezorgd;
4. een verslag te maken van de eerste bijeenkomst waarin voorkomen de datum van de ontvangst van de kennisgeving van de opdracht, de datum van de kennisgeving van de consignatie van de provisie, de wijze waarop het ereloon zal worden bepaald (art. 990 Ger.W.) en de raming van de totale kost van de expertise. Dit verslag wordt binnen de maand bij gewone brief meegegeed aan de partijen, hun raadslieden en de rechtbank;
5. te vermelden (bovenaan het verslag) de opgave van alle relevante gegevens van de eerste burgerlijke partij [REDACTED];
6. een advies te geven, op basis van een omstandig onderzoek van de boekhoudkundige stukken met betrekking tot [REDACTED] indien nodig aangevuld met gespecialiseerde onderzoeken, welke schade (omzetderving) de vennootschap geleden heeft sedert 31 mei 2023 en in voorkomend geval in welke mate er andere factoren dan het misdrijf gepleegd door de beklagde en de daaruit voortvloeiende gevolgen, dit omzetverlies kunnen verklaren, desgevallend in het advies verschillende hypothesen voorzien.

Zegt dat dit vonnis door de griffier binnen de vijf dagen bij gerechtsbrief ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige en per gewone brief aan de partijen en hun raadslieden;

Zegt dat de deskundige beschikt over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit vonnis, om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren (cf. art. 972 § 1 al.3 Ger.W.);

Zegt dat de deskundige en de partijen zich naar aanleiding van het deskundig onderzoek dienen te gedragen naar de bepalingen van de artikelen 962 tot 991*bis* van het Gerechtelijk Wetboek zoals gewijzigd door de artikelen 20 tot 37 van de Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (II), BS 15 januari 2010 (in werking getreden op 25 januari 2010);

Stelt vast dat geen van de partijen om een installatievergadering heeft verzocht en acht een installatievergadering niet noodzakelijk;

BEPAALT DAT ALS VOLGT DIENT TE WORDEN GEHANDELD :

- de voornoemde deskundige dient alle correspondentie aan de partijen aangetekend, en aan hun raadslieden alsmede aan de rechtbank per gewone brief te versturen.
Voor wat betreft de correspondentie te voeren ná de mededeling van de plaats, de dag, en het uur van de aanvang van de deskundige werkzaamheden, (behoudens wat betreft de mededeling van het eindverslag, waarover verder meer) kan de deskundige eventueel door de partijen worden vrijgesteld van de verplichting om per aangetekende post te corresponderen;
- de deskundige dient binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit vonnis – en voor zover hij de opdracht niet weigert – de partijen, hun raadslieden alsmede de rechtbank schriftelijk op de hoogte te brengen van zijn aanvaarding van de opdracht;
- samen met de hiervoor vermelde schriftelijke kennisgeving van aanvaarding van de opdracht, maakt de deskundige aan dezelfde geadresseerden schriftelijk een raming over van de algemene kostprijs van het deskundigenonderzoek of minstens van de manier waarop en de tarieven waaraan zijn kosten en ereloon, alsmede de kosten en het ereloon van de eventuele technische raadgevers zullen berekend worden ;
- de deskundige mag daarna wachten op de kennisgeving van de consignatie van het voorschot door de griffier, zoals verder in onderhavig vonnis bepaald;
- binnen een termijn van vijftien dagen nadat hem door de griffier werd kennis gegeven van de consignatie van het voorschot, dient de deskundige zelf de plaats, de dag, en het uur te bepalen waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen.
Binnen dezelfde voormelde termijn dient hij die gegevens schriftelijk aan de partijen, hun raadslieden en aan de rechtbank mede te delen;
- de partijen dienen ten laatste acht dagen voor de eerste bijeenkomst bij de deskundige een geïnventariseerd dossier met alle relevante stukken aan de voornoemde deskundige over te maken, conform artikel 972 *bis* §1 al.2 Ger.W. (en deze op hetzelfde voormelde ogenblik eveneens mede te delen aan alle wederpartijen – voor zover dit nog niet vroeger zou gebeurd zijn);
- de deskundige zal in de loop van zijn opdracht zelf bepalen of het noodzakelijk is om al dan niet een beroep te doen op technische raadgevers;

- alle verrichtingen dienen tegensprekelijk te gebeuren en alle partijen dienen opgeroepen te worden om daar deel aan te nemen, tenzij de partijen de deskundige hiervan zouden vrijstellen gelet op het uiterst technische karakter van sommige verrichtingen;
- zo snel mogelijk na de onderzoeken door de voornoemde deskundige en eventueel de door hem aangewezen technische raadgever(s), dient de deskundige een voorverslag op te maken met hierin een antwoord op de door de rechtbank (en eventueel door de partijen) gestelde vragen, dat aan alle partijen in voorlezing dient gestuurd te worden, met een termijn van één maand voor het formuleren van opmerkingen;
- het eindverslag dient elke opmerking van partijen na het toesturen van het voorverslag te ontmoeten;
- het eindverslag dient door de deskundige op straffe van nietigheid te worden ondertekend en afgesloten te worden met de wettelijke eedformule: "Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, *nauwgezet en eerlijk* vervuld heb".
- indien de voor het indienen van het eindverslag bepaalde termijn de zes maanden te boven gaat, zendt de deskundige om de zes maanden een tussentijds verslag over de stand van zijn werkzaamheden aan de rechtbank, aan de partijen en aan de raadslieden, met naleving van artikel 974 Ger.W .
- indien het dossier taken, opzoeken of bijkomende onderzoeken vergt die het de deskundige niet mogelijk maken zijn verslag binnen de oorspronkelijk vastgelegde termijn in te dienen of indien de consolidatie zeer ver in de toekomst wordt verwacht, richt de deskundige een gemotiveerd verzoek tot de verlenging van de termijn met naleving van artikel 974 Ger.W .
- de minuut van het met redenen omkleed eindverslag, voorzien van de eedformule en opgemaakt overeenkomstig de wettelijke voorschriften krachtens art. 978 §1 Ger.W., dient, samen met de gedetailleerde staat van kosten en ereloon van de deskundige (en eventueel geraadpleegde technische raadgever(s)), conform artikel 990 Ger.W., neergelegd te worden ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, correctionele sectie, met afschrift per aangetekend schrijven aan partijen en per gewone brief aan de raadslieden.

Stelt het voorschot van de gerechtsdeskundige in de huidige stand van het geding (artikel 972 §2 Ger.W.) vast op 1.500,00 EUR.

Veroordeelt de beklagde om voormeld bedrag **binnen de maand na de datum van uitspraak van huidig vonnis** te consigneren op de rekening [REDACTED] van de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (met uitdrukkelijke vermelding van het notitienummer [REDACTED]), onder voorbehoud van verdere beoordeling, en waarbij aan de partijen wordt opgemerkt dat - conform artikel 987 al. 2 Ger.W. - ingeval de hiervoor aangewezen partij(en) niet tot de uitvoering van de consignatie overgaa(t)(n), de meest gerede partij het voorschot in consignatie kan geven.

Zegt dat de uitvoering van deze consignatie door de griffier binnen de vijf dagen bij gewone brief ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige;

Bepaalt dat van voormeld voorschot de som van 750,00 EUR door de griffie onmiddellijk aan de aangestelde gerechtsdeskundige mag vrijgegeven worden.

BEPAALT DE TERMIJN VOOR HET NEERLEGGEN VAN HET EINDVERSLAG OP TIEN MAANDEN VANAF DE DATUM WAAROP DE DESKUNDIGE KENNIS HEEFT GEKREGEN VAN DE CONSIGNATIE VAN HET VOORSCHOT.

Ten overvloede wordt de deskundige er op gewezen dat, overeenkomstig artikel 974 §2 Ger. W. enkel de rechtbank de termijn voor de indiening van het eindverslag kan verlengen. Hiertoe dient de deskundige zich te wenden tot de rechtbank, die het betreffende verzoek tot verlenging zal behandelen in raadkamer.

Zegt dat het de deskundige verboden is een rechtstreekse betaling van een partij in het geding te aanvaarden (artikel 509^{quater} van het Strafwetboek : "Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van tweehonderd euro tot vijftienhonderd euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft de deskundige die, wetende dat een rechtstreekse betaling niet toegelaten is, deze toch aanvaardt van een partij in het geding.");

Houdt de beslissing nopens de definitieve begroting van de schadevergoeding van de burgerlijke partij [REDACTED] de verschuldigde intresten en vergoeding van de kosten - daarin begrepen de dagvaardingskosten en de rechtsplegingsvergoeding - aan.

Veroordeelt [REDACTED] om aan [REDACTED] te betalen: de som van 1 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

Houdt de beslissing nopens de kosten - daarin begrepen de dagvaardingskosten en de rechtsplegingsvergoeding - aan.

Stelt de verdere behandeling van onderhavige zaak op burgerlijk gebied onbepaald uit.

Verklaart de tegenvordering van de beklagde wegens tergend en roekeloos geding ongegrond.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.15 en uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 februari 2024 door de voorzitter, F. GHEERAERT, rechter
In aanwezigheid van L. VANDAELE, eerste substituut-procureur des Konings WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge,
met bijstand van griffier, S. DOBBELAERE

